

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 77Ek/361/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118358097
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6118358097.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného: Bytové družstvo Petržalka, so sídlom Budatínska 1049/1, 851 05 Bratislava-Petržalka, IČO: 00 169 765, proti povinnej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/X, XXX XX E., korešpondenčná adresa: 4 rue Henry Duffourd, 38000 Grenoble, Francúzska republika, o vymoženie 214,23 eura s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Roman Vozár, so sídlom exekútorského úradu Karloveská 6C, 840 00 Bratislava, IČO: 30 789 095, pod sp. zn. 222EX 293/18, o sťažnosti oprávneného proti III. výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 77Ek/361/2018 zo dňa 30. 05. 2023, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti III. výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 77Ek/361/2018 zo dňa 30. 05. 2023 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 77Ek/361/2018 zo dňa 30. 05. 2023 súdnym prvým (I.) výrokom sú exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil, druhým (II.) výrokom povinnej voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie nepriznal a tretím výrokom (III.) zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 36,00 eur.

2. Proti výroku III. uznesenia o trovách konania podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „Ak by oprávnený nemal súdom priznanú pohľadávku, nepristúpil by k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie. Trovy exekútora v zásade znáša povinný, pretože zapríčinil ich vznik. Oprávnený ich znáša vtedy, keď ich vznik zapríčinil a je možné mu to pričítať. Oprávnený pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie vychádzal z exekučného titulu, ktorý bol riadne opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Oprávnený nemohol predvídať, že v budúcnosti bude doložka právoplatnosti a vykonateľnosti zrušená. „Je úlohou exekučného súdu preskúmať, či mal oprávnený k dispozícii poznatky, z ktorých sa dal takýto výsledok konania (zastavenie exekúcie) predvídať, a či preto mohol pri náležitej opatrnosti predísť takýmto dôsledkom (napr. IV. ÚS 325/2010, II. ÚS 410/2010), alebo či možno oprávneného zaviazat' na náhradu trov konania aj v takom prípade, v ktorom zastavenie exekúcie nemohol predvídať (III. ÚS 233/2011).“ (z odôvodnenia ÚS 278/2014) Povinná mala od roku 2014 vedomosť o pohľadávke, ktorú voči nej eviduje oprávnený a napriek tomu ju neuhradila. Oprávnený postupoval v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku a tiež Exekučného poriadku.“ Na základe uvedeného navrhol, aby súd výrok III. zmenil a k povinnosti hradit' trovy súdneho exekútora bol zaviazaný povinný.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

5. Podľa § 198 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

6. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná.

7. K časti sťažnosti proti zaviazaní oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov súd uvádza, že uvádza, že nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje vykonateľným exekučným titulom. Zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva (pozri formuláciu „...patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania,...“), že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo výške 60,00 eur, ktorá sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty v prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty za každú exekučnú vec, ktorá mu je pridelená. Oprávnený spochybnil, či mu je možné dôvod zastavenia exekúcie pričítať, keď vychádzal z vyznačenej doložky vykonateľnosti a jej zrušenie nemohol predvídať. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. súdny poplatok), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdnemu exekútorovi, ktorý ich má mať nahradené. Súdny exekútor nie je oprávnený bez ďalšieho poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať. Procesné pochybenie súdu, ktorý exekučný titul vydal možno ešte menej pričítať súdnemu exekútorovi, ktorému vznikli náklady spojené s vedením exekúcie iba z dôvodu, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Realizácia práva oprávneného nebola zmarená ani postupom exekučného súdu, ani postupom súdneho exekútora, a preto pokiaľ vznikli v exekučnom konaní súdnemu exekútorovi náklady, má ich mať nahradené od toho, kto je účastníkom exekučného konania a exekúcie a tým je iba oprávnený a povinný a nie orgán, ktorý vydal exekučný titul. Povinná nezpríčinila vyznačenie doložky vykonateľnosti, preto nemožno uvažovať o jej zavinení na zastavení exekučného konania. K poukazu oprávneného na ním uvedené rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky súd uvádza, že nezohľadňujú právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017. K v súčasnosti účinnej právnej únave Exkeučného poriadku Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v uznesení č.k. II. ÚS 306/2022-30 zo dňa 29. 06. 2022 uviedol napríklad aj, cit.: „dôvod zastavenia exekúcie je pričítateľný sťažovateľovi, ktorý ako dominus litis podal návrh na vykonanie exekúcie, za čo nesie procesnú zodpovednosť.“. V skutkovo obdobnom prípade Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. III. ÚS 114/2023-23 zo dňa 02. 03. 2023 uviedol, cit.: „okolnosti veci môžu odôvodňovať, aby oprávnenému bola uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému, v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré v dôsledku doložky vykazuje znaky vykonateľnosti, ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie vykonateľné nebolo. Hoci podľa ústavného súdu záver všeobecných súdov o tom, že oprávnený má nahradiť trovy exekúcie, nie je jediným možným, nejaví sa svojvoľným či odporujúcim zmyslu a účelu zákona.“.

8. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti tretiemu (III.) výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 77Ek/361/2018 zo dňa 30. 05. 2023 vydanému vyšším súdnym úradníkom o uložení povinnosti oprávnenému nahradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 36,00 eur zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že hotové výdavky vynaložené súdnym exekútorom sú dôvodne priznané, vrátane ich výšky, keď oprávnenému možno pričítať dôvod zastavenia exekúcie, keď podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorého doložka vykonateľnosti bola vyznačená nesprávne, a preto podľa § 198 ods. 2 v spojení s § 199c ods. 1 Exekučného poriadku je daný dôvod na rozhodnutie o náhrade výdavkov súdneho exekútora oprávneným vo výške 36,00 eur (III. výrok sťažnosťou napadnutého uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§